

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/40/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119010746
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6119010746.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka LL.M., a sudcov Mgr. Jána Bednára, PhD. a JUDr. Martina Luptáka, PhD. v trestnej veci obžalovaného Y. H., na verejnom zasadnutí dňa 9. júna 2020, stíhaného pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a iné o odvolaní obžalovaného Y. H. a prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/74/2019 zo dňa 4.12.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaného Y. H. a okresného prokurátora z a m i e t a j ú.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/74/2019 zo dňa 4.12.2019 bol obžalovaný Y. H., uznaný vinným v bode 1/ až 4/ z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a v bode 5/ z prečinu poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1/ v presne nezistenom čase dňa 14.07.2018 z presne nezisteného miesta v meste G. G., oslovil S. V., XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXX, G. G. s ponukou údajného zakúpenia mobilných telefónov zn. N. za polovičné ceny priamo od výrobcu N. aj s certifikátom, kde na základe toho si S. V. objednal 2 ks mobilných telefónov zn. N. v celkovej výške 660 €, pričom v čase okolo 12:00 hod. dňa 15.07.2018 na parkovisku Europa Shoppnig Center, Na Troskách 25, Banská Bystrica, osobne odovzdal Y. H. hotovosť vo výške 660 €, kde mu Y. H. odovzdal doklad „Faktúru“ č. 11800128 na sumu vo výške 660 € od spol. Penato s.r.o., s tým, že na druhý deň predmetné mobilné telefóny donesie, avšak následne termín odovzdania telefónov predlžoval rôznymi výhovorkami, pričom dňa 17.07.2018 poslal S. V. K. N. platby z nejakého účtu, kde sa nachádzal jeho uvedený účet s tým, že mu vracia sumu vo výške 330 €, ako platbu za jeden telefón, avšak doposiaľ žiadna suma neprišla, následne prestal komunikovať, finančnú hotovosť mu doposiaľ nevrátil, čím spôsobil S. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXX, G. G. škodu vo výške 660 €,

2/ v presne nezistenom čase dňa 18.07.2018 z presne nezisteného miesta v meste G. G., oslovil S. P., XX.XX.XXXX, trvale bytom H. X, G. G., s údajnou ponukou zakúpenia mobilných telefónov zn. N. za polovičné ceny priamo od výrobcu N. s certifikátom, kde na základe toho si S. P. A.. M., objednal 7 ks mobilných telefónov zn. N. v celkovej výške 2.310 €, pričom dňa 18.07.2018 na parkovisku Europa Shoppnig Center, Na Troskách 25, Banská Bystrica osobne odovzdal Y. H. hotovosť vo výške 2.310 €, kde mu Y. H. odovzdal doklad „Faktúru“ č. 11800128 na sumu vo výške 2310 € od spol. Penato s.r.o., s tým, že do dňa 22.07.2018 predmetné mobilné telefóny donesie, avšak následne termín odovzdania telefónov predlžoval rôznymi výhovorkami, ako aj tým, že mu malo zhorieť vozidlo a pod., pričom následne poslal S. P. K. N. platby z nejakého účtu, kde sa nachádzal jeho uvedený účet s tým, že vracia sumu vo výške 2.310 €, ako platbu za všetky mobilné telefóny, avšak doposiaľ žiadna suma neprišla, následne prestal od januára roku 2019 komunikovať, finančnú hotovosť doposiaľ nevrátil, čím spôsobil S. P., XX.XX.XXXX, trvale bytom H. X, G. G. škodu vo výške 2.310 €,

3/ v čase o 14:38 hod., dňa 09. 07. 2018 kontaktoval cez aplikáciu P. - S. S. H., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom I. X, G. G., ktorému ponúkol na kúpu 5 ks mobilných telefónov zn. N. v celkovej hodnote 1.650,- €, s čím poškodený súhlasil a dňa 10. 07. 2018 v čase o 13:20 hod. v G. G. na ul. H. prevzal od S. H. finančné prostriedky vo výške 1.650,- € na kúpu 5 ks mobilných telefónov zn. N., ktoré však nedodal a ani mu doposiaľ nevrátil finančné prostriedky, čím S. H., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom I. X, G. G. spôsobil škodu vo výške 1.650,- €,

4/ v presne nezistenom čase dňa 08.03.2019 pred OD D. N. U., na ul. J. Y. v meste G. G. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s Z. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XX. S.. XXXX/X, I. X., okr. G. G. uzatvoril písomnú „Sprostredkovateľskú zmluvu“ zo dňa 08.03.2019 medzi spol. Penato s.r.o., so sídlom Skubínska cesta č. 94, Skubín, okr. Banská Bystrica, IČO: 50 043 951 v zast. Y. H., na strane „sprostredkovateľa“ a Z. L. na strane „kupujúceho“, ktorej predmetom bolo zakúpenie ojazdeného motorového vozidla zn. I. N., rok výroby XXXX so stavom B. km v celkovej hodnote 11.000 €, pričom pri podpise prevzal „sprostredkovateľ“ zálohu vo výške 6.250 €, v stanovenej lehote do 15 dní od podpisu sprostredkovateľskej zmluvy mal hore uvedené vozidlo zakúpiť, vykonať odbornú prehliadku, prihlásiť vozidlo a následne pristaviť vozidlo kupujúcemu Z. L. na predaj s doplatením finančných prostriedkov do kúpnej ceny, čo sa však zo strany Y. H. v lehote 15 dní ani do súčasnosti nestalo, Y. H. nezakúpil hore uvedené vozidlo, následne v stanovenej lehote ani do súčasnosti nevrátil prevzatú zálohu J. L. následne prestal komunikovať, zatajovať sa a účelovo sa vyhýbať kontaktu, čím Z. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XX. S.. XXXX/X, I. X., okr. G. G. a spôsobil škodu v celkovej výške 6.250 €,

5/ v presne nezistenom čase od 21.00 hod. dňa 19.01.2019 do 02.30 hod. dňa 20.01.2019 na S. ulici č. X v G. G. poškodil osobné motorové vozidlo továrenskej značky G., EVČ: G. XXX P. tak, že nožikom, ktorý si priniesol so sebou poškriabal zadné kufrové dvere, zadný nárazník, zadný blatník na strane spolujazdca, zadné a predné dvere na strane spolujazdca, ako aj prednú kapotu, čím vlastníčkovi vozidla F. S. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. G., ul. Y. č. XX spôsobil svojim konaním škodu vo výške 150 € na zaplatení spoluúčasti na havarijnej poisťke a škodu poškodením vozidla a následnej opravy vo výške 2.190,93 € s DPH spol. Komunálna poisťovňa a.s., Banská Bystrica, IČO: 31 595 545.

Za to bol obžalovaný Y. H. odsúdený podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., § 41 ods.1 Tr. zákona úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku okresnú súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodeným:

- S. V., škodu vo výške 660 eur,
- S. P., škodu vo výške 2.310 eur,
- S. H., škodu vo výške 1.650 eur,
- Z. L., škodu vo výške 6.150 eur,
- F. S. Q., škodu vo výške 150 eur a
- spol. Komunálna poisťovňa a.s., Vienna Insurance Group, Štefánikova 17, Bratislava 811 05 , IČO: 31 595 545 škodu vo výške 2.190,93 eur.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obžalovaný Y. H. a okresný prokurátor v neprospech obžalovaného.

Proti citovanému rozsudku po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný do výroku o treste, ktoré dodatočne písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu. V podanom odvolaní uviedol, že nechce žiadnym spôsobom spochybňovať výrok napadnutého rozsudku v časti vyslovenia viny jeho osoby, v otázke preukázania, resp. nepreukázania naplnenia znakov skutkových podstát jemu za vinu pripisovaných trestných činov, predovšetkým s poukazom na učené vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. Podané odvolanie smeruje voči výroku o uloženom treste, nakoľko ihneď po vyhlásení napadnutého rozsudku a rovnako aj v súčasnej dobe nie je presvedčený, že zo strany konajúceho súdu v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona a § 287 ods. 1 Trestného poriadku zvolený postup súdu bol nevyhnutný, resp. potrebný a správny aj vzhľadom na účel individuálnej prevencie voči jeho osobe, nakoľko mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a povinnosť

nahradiť škodu spolu vo výške 13.110,93 eur. Poukázal, že trestné zákonodarstvo nie je len o potrestaní páchatela, ale aj o jeho prevýchove. Má za to, že takto uložený trest, t.j. trest odňatia slobody spolu s náhradou škody v takej výške ďaleko presahuje ustanovenia o skutočnom účele a význame ukladania trestov. V ďalšom uviedol, že od začiatku trestného konania nechcel nijakým spôsobom spochybňovať svoju účasť, resp. svoju mieru účasti na tejto trestnej činnosti, nechcel sa akýmkoľvek spôsobom vyviníť zo zodpovednosti z konania, ktorého sa sám skutočne dopustil, priznal sa k spáchaniu tohto protiprávneho konania, pomáhal orgánom činným v trestnom konaní v rámci ozrejmovania predmetného skutkového stavu. Došlo však k jeho odsúdeniu, uloženiu nepodmienečného trestu odňatia slobody a povinnosti nahradenia spôsobenej škody, čo v ďaleko väčšej miere prekračuje účel, ktorý sa ukladáním trestov sleduje. Je presvedčený, že v jeho prípade, v prípade spáchania trestnej činnosti, ktorá sa mu kladie za vinu, a ktorej spáchania aj vzhľadom na jeho doterajší spôsob života nesporne predstavuje výnimočný exces v rámci jeho doterajšieho spôsobu života, že konajúci súd nesprávne postupoval pri ukladaní výšky trestu na základe § 36 písm. 1), n) a 37 písm. h), m) Trestného zákona, nakoľko jeho uloženie v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona je len možnosťou súdu a nie je zákonnou povinnosťou, aj keď súdu vyplýva možnosť na jeho uloženie, resp. sú splnené podmienky v zmysle zákona. Zastáva názor, že povinnosť nahradiť tak vysokú škodu je dostatočným dôvodom na jeho nápravu. Na záver navrhol aby Krajský súd Banská Bystrica, napadnutý rozsudok v časti výroku o uloženom treste vo výmere 2 (dva) roky zrušil.

Intervenujúca Okresná prokurátorka v písomnom odôvodnení odvolania uviedla, že trest, ktorý súd uložil obžalovanému Y. H. bol uložený v rozpore s ustanoveniami § 36 a § 38 Tr. zákona. Poukázala, že súd v napadnutom rozsudku uvádza, že u obžalovaného Y. H. súd zistil dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), n) Tr. zák. (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti) a aj dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), m) Tr. zák. (spáchal viac trestných činov a už bol za trestný čin odsúdený). Vzhľadom na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a teda ich rovnováhu, súd v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. podľa základných trestných sadzieb upravených v osobitnej časti Trestného zákona, mal možnosť obžalovanému ukladať trest odňatia slobody v rozmedzí 1 rok až 5 rokov. S takýmto tvrdením súdu sa nemôže stotožniť. Pokiaľ by súd aj vzal do úvahy poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ust. § 36 písm. l) Tr. zákona, že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval (vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o uznaní viny vo všetkých bodoch obžaloby), nemožno súhlasiť s akceptovaním poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, nakoľko obžalovaný v priebehu celého prípravného konania nevypovedal a ani žiadnym iným spôsobom nenapomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti orgánom činným v trestnom konaní. Vyslovila názor, že táto poľahčujúca okolnosť nebola na strane obžalovaného preukázaná. Ďalej uviedla, že súčasne mal súd preukázané dve priťažujúce okolnosti a to podľa § 37 písm. h), m) Tr. zákona. Za tohto pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (keď prevažuje pomer priťažujúcich okolností) sa potom v súlade s ustanovením § 38 ods. 4 Tr. zákona dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby (1 až 5 rokov) zvyšuje o jednu tretinu a súd mal ukladať trest v sadzbe od 2 rokov 4 mesiacov do 5 rokov. Má zato, že vychádzajúc zo všetkých vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov v rozpore s ustanovením § 36 a § 38 Trestného zákona, keď trest uložil pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Záverom navrhla, aby odvolací súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku uložil obžalovanému trest odňatia slobody v rámci trestnej sadzby určenej s použitím § 38 ods. 4 Tr. zákona.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že trvá na dôvodoch podaného odvolania okresnou prokurátorkou a navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov a 4 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že v prvom rade navrhuje, aby odvolací súd v zmysle § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora zamietol. Pokiaľ ide odvolanie obžalovaného, poukázal na dôvody písomného odvolania, na ktorých zotrúva. Opätovne uviedol, že obžalovaný v celom trestnom konaní napomáhal orgánom činným v trestnom konaní. Navrhol, aby odvolací súd odvolaniu obžalovaného vyhovel.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu vyslovil súhlas s vyjadrením svojho obhajcu.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného a prokurátora bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolania boli podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por..

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolania obžalovaného a prokurátora nie sú dôvodné.

Na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa konanom dňa 4.12.2019 obžalovaný v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania všetkých skutkov uvedených v obžalobe. Následne súd v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku. Predseda senátu uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného prijal a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku, sa nevykoná, súd vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody a ochranného opatrenia. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine ani v postupe súdu predchádzajúcom tomuto výroku, nezistil chyby odvolaním nevytykané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaných odvolaní v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. len výrok o uloženom treste.

Vychádzajúc z tejto situácie, odvolací súd teda preskúmaval len výrok o treste a zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. K osobe obžalovaného bolo zistené, že doposiaľ bol 5 krát súdne trestaný, pričom v dvoch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Z uvedeného je zrejmé, že neobstojí argumentácia obžalovaného, že v danom prípade ide o výnimočný exces v rámci jeho doterajšieho spôsobu života. Odvolací súd konštatuje, že okresný súd správne priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., keďže na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinným zo skutkov uvedených v obžalobe, čím napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Odvolací súd sa v tomto smere nestotožnil s námietkami prokurátora, pretože podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR "poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., je zohľadnená po postupe v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. a je v určitom zmysle kvalifikovanou okolnosťou, majúcou za následok možnosť nevykonania dokazovania v určitom rozsahu na hlavnom pojednávaní. Umožnenie takéhoto zjednodušeného postupu v konaní súdu je potrebné potom nepochybne považovať za napomáhanie súdu pri objasňovaní trestnej činnosti". Z uvedeného je zrejmé, že predmetná poľahčujúca okolnosť sa nevzťahuje len na prípravné konanie, ale aj na kontradiktórne súdne konanie. Odvolací súd, sa taktiež stotožnil so záverom okresného súdu, keď u obžalovaného vzhliadol aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., pretože obžalovaný sa k trestnej činnosti doznal a svoje konanie oľutoval a vzhliadol u neho aj dve príťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), m) Tr. zák., že spáchal viac trestných činov a už bol za trestný čin odsúdený. Pri rovnosti pomeru poľahčujúcich a príťažujúcich okolností v zmysle ustanovenia § 38 ods. 2 Tr. zák., v rámci trestnej sadzby § 221 ods. 2 Tr. zák. obžalovanému hrozil trest odňatia slobody na jeden až päť rokov. Po zhodnotení všetkých skutočností, majúúc význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery dospel aj odvolací súd k záveru, že z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie, obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní rokov dvoch nemožno považovať za neprimeraný. Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ktorý sa vykonáva diferencovane v troch stupňoch, odvolací súd pripomína, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin a v takom prípade podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd zaradí páchatel'a na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, preto okresný súd správne rozhodol, keď obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu so minimálnym stupňom stráženia. Takto uložený trest zodpovedá zásadám ukladania trestov ustanoveným v § 34 a § 38 Trestného zákona a takýto postih páchatel'a je adekvátny, zodpovedá požiadavkám zabezpečenia

generálnej i individuálnej prevencie a takto uložený trest s ohľadom na vyššie uvedené okolnosti nie je možné považovať za neprimerane mierny a ani represívny. Krajský súd na záver tejto časti uvádza, že pokiaľ obhajoba argumentovala, že „uloženie trestu v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona je len možnosťou súdu a nie je zákonnou povinnosťou“, tak tento argument je právne irelevantný, pretože podľa uvedeného ustanovenia, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností, teda zákon ukladá súdu povinnosť aplikovať toto ustanovenie.

Zákonu zodpovedá aj výrok o náhrade škody, ktorým okresný súd uložil obžalovanému povinnosť, aby poškodeným S. V., S.F., S. H., Z. L., F. S. Q. a spol. Komunálna poisťovňa a.s., nahradil škodu vo výške špecifikovanej vo výrokovej časti odvolaniami napadnutého rozsudku. Poškodení sa včas pripojili do trestného konania so svojim nárokom na náhradu škody, výška škody bola v trestnom konaní preukázaná a je súčasťou popisu skutkov uvedených vo výroku napadnutého rozsudku a v takom prípade je súd podľa § 287 ods. 1 Tr. por. povinný zaviazat' obžalovaného k jej náhrade.

Na základe uvedených skutočností má krajský súd za to, že prvostupňový súd rozhodol správnym a zákonným spôsobom a preto odvolanie obžalovaného a prokurátora v zmysle ustanovenia § 319 ods. 1 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.